

netwerk van
milieuprofessionals

Veldwerk Nederland

Column NME Oriëntatiedagen 2015 – dag 1

Floris Visman

Ik wist niet dat er mensen zijn die niet weten dat melk uit een koe komt. Ik kwam hier dan ook zonder verwachtingen. Zelf kom ik uit een dorp en ben niet anders gewend dan dat er binnen een straal van honderd meter van je huis een bos, een kinderboerderij en meerdere veldjes zijn. Ik had het idee dat we vandaag binnen een half uur klaar zouden zijn. De taxichauffeur mocht de meter laten lopen. Dat liep toch echt anders.

Ekkel, een goede naam voor iemand die wil dat we met onze poten in de aarde gaan zitten. Lekker wroeten, zoals varkens dat doen. Want wij kunnen een voorbeeld nemen aan deze dieren. Een theorie die je kunt verwachten van een Fries die twintig jaar lang in een stal naar varkens heeft staan loeren.

Gezondheid en geluk horen bij elkaar. Zo ervoer Ekkel in zijn jeugd. In de Friese bossen leerde hij de helende kracht van de natuur kennen. Met een kapotte broek thuiskomen terwijl je ruikt naar een mengsel van herfstbladeren en uilenzeik geeft een voldaan gevoel. Als we voor onze gezondheid moeten wroeten in de aarde, wroeten we eigenlijk naar geluk.

Geluk is voor GGD Fred veganistisch eten. Groen is gezond en groen moet je respecteren. Verder wil Fred eigenlijk niet kwijt over zichzelf zegt hij. Behalve dan dat hij geen rijbewijs heeft, alles met de trein en de fiets doet, populair is bij Groenmensen, in Bilthoven woont, een aantal kinderen heeft en dat hij de blauwe vinvis een heel gek dier vindt.

Hier schuilt echter wel de kern van zijn betoog in, Hij is een tevreden mens met een klein, groen, trapveldje voor de deur. Met trots laat hij hier een foto van zien. Zijn kinderen leven zich uit met een bal, samen met vriendjes. Ze zijn gelukkig. Een opsomming van geinige artikelen die naar eigen zeggen weinig met gezondheid te maken hebben, doet hier geen afbreuk aan.

Een 'schokkende' onthulling voor velen hier is dat jongeren schrikbarend weinig weten van natuur. Zelfs de zogenoemde straatjongeren komen niet verder dan hangen op de parkeerplaats voor de plaatselijke Albert Heijn. Jaap gaf een aantal voorbeelden. Denk aan de kickboksende jongeren die voor het eerst buiten trainen en verbaasd roepen dat er zoveel frisse lucht is.

Of de hangjongeren die voor het eerst in een bos lijken te staan. Ja, daar staan ze dan. Ze kijken wat onwennig om zich heen. Voorzichtig aait een van de jongens een boom, een ander voelt wat aan een tak. En die grond. Waar is het asfalt? Hulpeloos zoeken ze oogcontact met een ervaringsdeskundige. De geruststellende blik doet wonderen. Iemand pakt een rond bruin ding van de grond en wrijft het schoon. 'Dat heet een kastanje. Sommige kun je eten, maar deze niet', zegt een man. Verwonderd kijken de jongeren toe.

Dit is waar het om gaat: Open staan voor je omgeving. Met een iPad in je handen blauwbekkend staan kijken naar een leeg vogelhuisje en je kinderen zien spelen op een veldje voor je huis. De groene, vitale stad is er, als jij dat wilt.